

## Arrest

nr. 197 430 van 4 januari 2018  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT  
Bloemendalestraat 147  
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 juni 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 13 september 2015 en dient op 16 september 2015 een asielaanvraag in.

Op 7 juni 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 28 juni 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

#### **A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Qale Pain (district Anar Dara, provincie Farah). U bent van Tadzjiekse origine. U verklaarde bij aankomst in België minderjarig te zijn. U ging vier jaar naar school maar dat is alweer een tijdje geleden. U bent naar België gekomen met uw broer Y(...) T(...) (CGVS 15/, O.V.(...)). Uw familie is in Anar Dara gebleven.*

*U en uw broer kenden problemen met jullie stiefbroers. Zij vielen jullie lastig en sloegen jullie. U meent dat zij misschien banden hadden met de Taliban. Op een dag werd uw vader door de Taliban aangesproken. Uw vader moest u en T(...) met de Taliban laten meestrijden. Zij zijn ook nog eens naar de winkel van uw vader gekomen. Zij eisten opnieuw dat u en uw broer zich bij de Taliban zouden aansluiten. Vervolgens zijn ze ook naar jullie huis gekomen. U en T(...) verstopten zich in de tandoor. Omdat jullie niet langer veilig waren, zijn jullie de volgende dag naar de provinciale hoofdstad Farah gevlucht. Van daar reisden jullie naar Nimroz en vervolgens naar Iran. Via Turkije, Griekenland, Macedonië, enkele u onbekende landen en Duitsland zijn jullie naar België gekomen. Op 16 september 2015 gingen u en uw broer zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroegen jullie asiel aan.*

*U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u problemen kende met uw stiefbroers en met de Taliban. Zowel uw stiefbroers als de Taliban dreigen u en T(...) te vermoorden.*

*Ter staving van jullie asielaanvraag leggen u en T(...) een taskara voor.*

#### **B. Motivering**

*Uit uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig baseert op de asielmotieven die ook door uw broer Y(...) T(...) worden ingeroepen. In het dossier van uw broer T(...) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing luidt als volgt:*

*Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde leeftijd van u en uw broer. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 19 oktober stelt dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is. Dat u bij aankomst 17 jaar zou geweest zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Ook in het geval van uw broer, die 16 jaar oud beweerde te zijn, werd na medisch onderzoek vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde leeftijd. Ook bij hem kwam men tot de conclusie dat zijn leeftijd minstens 21,3 jaar was. Daar u en uw broer niet als minderjarige kunnen worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op jullie niet worden toegepast. De vaststelling dat jullie zich onterecht als minderjarige voordeden, ondermijnt bovendien jullie algemene geloofwaardigheid.*

*Er kon voorts worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Farah in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jullie vrees voor vervolging*

en nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over de feitelijke herkomst en de eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat jullie het niet geloofwaardig hebben gemaakt in de regio Anar Dara of elders in Afghanistan te hebben gewoond.

Zo blijkt tijdens het gehoor op het CGVS dat u de Afghaanse kalender geenszins machtig bent. Gevraagd naar de namen van de Afghaanse maanden, lijkt u niet eens van het bestaan van dergelijke kalender af te weten. Alleszins kent u geen enkele maand van die kalender. U zegt dat de mensen van Farah daar niet vertrouwd mee zijn, wat niet kan overtuigen, te meer u wel al enigszins vertrouwd blijft met de westerse kalender: u noemt de maanden april, augustus en oktober (CGVS, p.6). Veelzeggend is de vaststelling dat u zelfs niet weet in welk jaar u Afghanistan zou hebben verlaten (CGVS p.7). Voorts kan uw broer, naar eigen zeggen oud-leerling van een school in de regio, niet verduidelijken met welke maanden de schoolvakantie samenvalt (CGVS, 15/24091, p.6). Hij zegt dat de vakantie in de zomer is maar noemt deze dan vervolgens hamal en saur, die lentemaanden zijn (CGVS, 15/24091, p.6). Zeer opmerkelijk is ook dat uw broer telkens weer herhaalt dat de eerste maand van het jaar niet hamal maar "bahar" is (CGVS, 15/24091, p.6). Bahar is geen maand van de Afghaanse kalender. Bovendien valt het op dat hij er niet in slaagt alle Afghaanse maanden te benoemen, laat staan dat hij de juiste volgorde kent. Zo situeert hij jauza, de derde maand, vlak na akrah, de achtste maand (CGVS, 15/24091, p.6). Hij noemt voorts de maand "dad" en vervolgens ook "djad", waarmee hij wellicht djedi bedoelt (CGVS, 15/24091, p.6). Dat jullie de Afghaanse kalender niet beheersen, is opmerkelijk.

Verder kon het CGVS vaststellen dat u geregeld woorden gebruikt die veeleer Farsi zijn, een taal die niet in Afghanistan gesproken wordt (CGVS, p.3, 4, 16, 19). U argumenteert dat u veel contact heeft met Iraniërs in het opvangcentrum ("we waren twee jaar Iraniërs") maar dat u uw "Dari niet vergeten bent" (CGVS, p.4). Ook uw broer gebruikt meermaals Farsi woorden (CGVS, 15/24091, p.9). De vaststelling dat de consultatie bij uw advocaat blijkbaar vlotter verliep met een Iraanse tolk (CGVS, 15/24091, p.16), is veelzeggend.

Voorts blijkt u de grootste moeite te hebben met het hanteren van Afghaanse termen voor begrippen als dorp, stad, district en provincie. Aldus blijkt het ene moment dat u op anderhalf uur van het districtsentrum woonde (CGVS, p.9, 10), waarna u dit even later corrigeert en stelt dat u van het districtsentrum zelf afkomstig bent (CGVS, p.11, 16). U beweert ook meermaals dat Anar Dara een "dorp" is in het district Farah (CGVS, p.11, 19) en u verklaart zelfs dat Farah het "districtsentrum" van Anar Dara is (CGVS, p.20). Parcham (u bedoelde wellicht Pur Chaman) dat u even voordien nog een district noemde (CGVS, p.7), wordt even later een "dorp" (CGVS, p.11, 20). U meent plots ook dat Bala Buluk, Pusht Rod, Qala Kah, etc. "kleine dorpen" zijn terwijl het districten van Farah betreffen. Farah telt tien dergelijke "dorpen", zo zegt u nog (CGVS, p.20). Dat een inwoner van Afghanistan het onderscheid niet kan maken tussen dorpen, districten en provincies is niet aannemelijk.

Ook van andere zaken waarmee Afghanen vertrouwd zouden moeten zijn, bent u niet op de hoogte. U verklaart dat uw vader een winkel heeft maar legt bijzonder inconsistente verklaringen af over de munteenheid die in Afghanistan en in Farah gebruikt wordt. Eerst heeft u het over de rupee. Vervolgens ontkent u rupee te hebben gezegd en verklaart u dat men daar de afghani gebruikt. Als het CGVS opmerkt dat u het toch zeer duidelijk over de rupee had, beweert u plots dat de "rupee afghani" daar de betaalmunt is (CGVS, p.14). Gevraagd naar de prijs van een product dat uw vader verkocht, zegt u dat u niets weet over prijzen (CGVS, p.15). Dit is opnieuw zeer opmerkelijk. U stelt wel dat een kilo aardappelen 5, 10 of 20 rupee, afghani of rupee afghani kost (CGVS, p.14). Dergelijke uiteenlopende prijzen lijken weinig aannemelijk. Uw broer sluit zelfs niet uit dat voor die kilo aardappelen 30 afghani betaald wordt (CGVS, 15/24091, p.9). Nog merkwaardiger is dat uw broer niet weet welke waarde de

Afghaanse muntstukken hebben. Hij zegt dat er muntstukken zijn van 1 en 50 afghani (CGVS, 15/24091, p.9), terwijl de info aangeeft dat de Afghaanse muntstukken een waarde hebben van 1, 2 of 5 afghani. 50 afghani is altijd een briefje, zo blijkt uit deze info. Gevraagd of er dan geen muntstukken van 2 of 5 afghani bestaan, ontkent uw broer dit (CGVS, 15/24091, p.9). Dat de zonen van een winkelier van al deze zaken niet op de hoogte blijken, lijkt te bevestigen dat aan jullie herkomst uit Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

Nog andere verklaringen over alledaagse zaken voeden de twijfel bij jullie beweerde herkomst. U verklaart bijvoorbeeld dat jullie drie of vier landbouwers in dienst hadden. Hun namen bent u evenwel vergeten (CGVS, p.15). Uw broer verklaart dan weer dat er slechts één landbouwer op jullie gronden werkte (CGVS, 15/24091, p.12). Dit is allemaal zeer merkwaardig. Voorts gebruikt uw broer de oppervlaktemaat "donk" (CGVS, 15/24091, p.11, 12). Dat dit een in Afghanistan gebruikelijke oppervlaktemaat is, blijkt alleszins niet uit de bij het dossier gevoegde informatie.

Verder kan worden gewezen op jullie zeer beperkte geografische kennis van de regio waar jullie altijd zouden hebben gewoond. Gevraagd naar dorpen in de nabije omgeving van Qale Pain, kan u er niet meer dan vijf noemen (CGVS, p.9). Namen van dorpen die iets verderop gelegen zijn, kent u ook niet. U kan zich slechts "Jikak" herinneren (CGVS, p.9). Hoewel u en uw broer lijken aan te geven dat jullie in het districtscentrum woonachtig waren, weten u (CGVS, p.16) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.8) niet dat de rivier die door deze stad stroomt de Haroon is. Dorpen die iets ten noorden van het districtscentrum Anar Dara liggen, kent uw broer niet. Van Zorgan heeft hij nog nooit gehoord en Karaiz Mullah Haidar situeert hij verkeerdelijk ten zuidwesten van het districtscentrum (CGVS, 15/24091, p.14). Verder lijkt u niet te weten dat Shindand een district van Herat is dat in het noordoosten aan Anar Dara grenst (CGVS, p.7). Uw broer noemt Shindand zelfs een provincie (CGVS, 15/24091, p.5). U (CGVS, p.8) en M(...) (CGVS, 15/24091, p.5) zeggen al van Adraskan gehoord te hebben maar weten niet dat dit ook een district is van de provincie Herat. Dit is opmerkelijk, daar Adraskan toch een grens van ongeveer tachtig kilometer deelt met Anar Dara. Verder hebben u (CGVS, p.7) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.5) nog nooit gehoord van het iets verderop gelegen district Ghoryan en is ook de provincie Ghor, die nochtans aan de provincie Farah grenst, u (CGVS, p.8) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.5) onbekend. Of men via een ander district van de provincie dient te reizen om naar de hoofdstad Farah te gaan, weet u ook niet (CGVS, p.7). U verklaart verder dat de provincie Nimroz naast Farah gelegen is maar kent de naam van de hoofdstad van deze provincie niet (CGVS, p.8). Hoewel Anar Dara aan Iran grenst, verklaart uw broer geen idee te hebben waar zich een grensovergang bevindt (CGVS, 15/24091, p.13). Dergelijk gebrek aan geografische kennis is zeer merkwaardig voor personen die hun leven lang in deze regio zouden hebben gewoond.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio en land van herkomst evenmin kan overtuigen. De naam Gulbuddin Hekmatyar (de leider van de groepering Hezb-i Islami), zegt u helemaal niets (CGVS, p.18). U, die zelf van Tadzjiekse origine beweert te zijn, kan nauwelijks duiden wie de Tadzjiekse volksheld Ahmad Shah Massoud (die u overigens "Ashah Massoud" noemt) was (CGVS, p.18). Zelf kan u geen van de nationaal bekende krijgsheren van Afghanistan noemen (CGVS, p.18). Gevraagd naar de naam van de gouverneur van Farah noemen jullie beiden Asif Nang. Echter, u (CGVS, p.18) noch uw broer (CGVS, 15/24091, p.14) kennen een van de voorgaande gouverneurs van deze provincie, hoewel de info aantoonde dat Asif Nang pas op 22 januari 2015 of luttele maanden voor jullie beweerde vertrek aantrad. Dat jullie bijvoorbeeld Khpalwak, gouverneur van april 2012 tot december 2014, niet kunnen noemen, wijst er op dat jullie beperkte kennis ook nog eens is ingestudeerd. Eveneens opvallend is dat uw broer enkel de naam van de meest recente districtsgouverneur kent (CGVS, p.14). Ook hieruit blijkt weinig affiniteit met de regio waar hij beweert vandaan te komen. Als het CGVS u uitnodigt om dan zelf enkele namen te noemen van commandanten of politici in de regio, noemt u drie namen. Echter, gevraagd naar meer informatie over één van deze mensen, blijkt u er verder niets over te weten (CGVS, p.18). Dergelijke fragmentarische en bijzonder oppervlakkige kennis is eerder ongewoon voor een volwassen persoon die uit Afghanistan beweert afkomstig te zijn.

Ook over de algemene situatie in jullie regio van herkomst blijken jullie weinig te kunnen vertellen. Hoewel de situatie in Anar Dara algemeen als volatiel wordt beschouwd, blijft u bijzonder vaag over incidenten die er zouden zijn geweest. U verklaart dat er een clash was tussen de Taliban en Daesh maar heeft daar verder niet de minste informatie over (CGVS, p.16). Uw broer heeft weet van een aanval tegen het district (CGVS, 15/24091, p.13) en twee explosies, één in Qale Pain en één ergens op de weg naar Farah, maar kent verder ook geen details (CGVS, 15/24091, p.12, 13). In tegenstelling tot u herinnert hij zich overigens geen gevecht tussen de Taliban en Daesh (CGVS, 15/24091, p.13). Ook

van luchtbombardementen heeft uw broer geen weet (CGVS, 15/24091, p.13), terwijl de aanwezige informatie aantoont dat bij dergelijke air raids eind mei 2015 strijders van de Taliban en Daesh om het leven kwamen. Gezien jullie op 13 september 2015 in België aankwamen en uw broer toen verklaarde dat jullie drie maanden onderweg waren geweest (fiche NBMV van 16 september 2015), mag worden verondersteld dat jullie in mei 2015 nog in jullie land van herkomst verbleven.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel Afghaans radio- of televisiekanaal bij naam kent (CGVS, p.17). U (CGVS, p.16, 17) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.6) beweren dat jullie geen toegang tot de media hadden en zelfs geen radiotoestel hadden. Dit is weinig geloofwaardig, te meer M(...) over een Facebookprofiel blijkt te beschikken, daar tal van boeken en media "likt" en nu dus wel blijkt geeft van interesse in wat rond hem gebeurt.

Voorts argumenteren u en uw broer geregeld dat u mentale problemen heeft en een slecht geheugen heeft. Echter, u beweert dat dit te wijten is aan een verkeersongeluk maar legt ook daarover vage en ongeloofwaardige verklaringen af. U kan in het geheel niet zeggen waar en wanneer dit ongeluk zou zijn gebeurd en u weet niets te vertellen over de omstandigheden waarin het voertuig waarin u zat zou zijn verongelukt (CGVS, p.4, 5). Het is niet geloofwaardig dat u weinig tot niets weet over een ongeluk waarvan u tot op heden de gevolgen zou dragen. Ook uw broer heeft er geen info over. Hij weet zelfs niet of er een ander voertuig bij de aanrijding betrokken was, noch kan hij zeggen of uw moeder ook in de wagen zat (CGVS, 15/24091, p.3). Gezien jullie geen geloofwaardige verklaringen afleggen over dit incident, kan het CGVS ook geen geloof hechten aan uw verklaring als zou u ten gevolge dit ongeluk mentale problemen hebben.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Anar Dara gelegen in de provincie Farah. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Anar Dara heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Dat deze ingeroepen asielmotieven ongeloofwaardig zijn, moge overigens duidelijk zijn. Zo kan bijvoorbeeld worden opgemerkt dat u en uw broer beweren dat jullie door de Taliban gevisieerd werden. Dit is in tegenstrijd met uw verklaringen d.d. 16 september 2015 bij de DVZ, toen u nog verklaarde dat u door Daesh gezocht werd. Van problemen met uw stiefbroers, die u volgens uw huidige verklaringen dreigen te vermoorden, was toen nog geen enkele sprake (fiche NBMV). Voorts verklaarde u tijdens een later gehoor (op 25 maart 2016) dat de Taliban uw vader aanspraken in de moskee en dat hij u en uw broer vervolgens wegstuurde. Van een tweede bezoek in zijn winkel en een derde bezoek toen de Taliban naar jullie huis zouden zijn gekomen, sprak u al evenmin. Evenmin verklaarde u daar dat u en uw broer zich in de tandoor dienden te verstoppen (vragenlijst, vraag 3.5). Ook uw broer M(...) zei niets over de komst van de Taliban naar jullie huis (vragenlijst, vraag 3.5).

Gezien al deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond

van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U en uw broer werden tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 7 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jullie identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd ook beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Echter hebben u (CGVS, p.11) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.2, 15) er voor gekozen vast te houden aan jullie initiële verklaringen en herhaalden jullie afkomstig te zijn van Anar Dara in de provincie Farah.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde documenten vermogen bovenstaande appreciatie niet te veranderen. Jullie taskara's kunnen jullie identiteit en herkomst slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De enveloppe levert evenmin enig bewijs voor uw beweerd herkomst. Dat deze enveloppe mogelijks vanuit Afghanistan verstuurd werd, betekent nog niet dat u daar zelf heeft gewoond. Wat betreft de stukken waarmee u wilt aantonen dat u mentale en geheugenproblemen heeft, dient te worden herhaald dat u zelf geen geloofwaardige verklaringen aflegt in verband met de oorzaak van die problemen. Dat u het slachtoffer werd van een verkeersongeluk, maakt u op geen enkele manier aannemelijk. Bovendien legt u geen psychologisch verslag neer. U toont louter aan dat u (pas) op 26 mei 2017, of tien dagen voor het gehoor, een eerste ontmoeting met een arts had en dat medicatie en verdere psychiatrische opvolging werd opgestart. De

arts stelt dat u klachten heeft i.v.m. slaapproblemen, angsten en vergeetachtigheid maar bevestigt deze klachten niet. In een brief stelt uw leerkracht louter dat u mogelijks geheugenproblemen heeft, zoals u zelf heeft beweerd. Dit kan bezwaarlijk beschouwd worden als een bewijs voor uw zagezegde mentale problemen. U legt geen andere documenten neer die uw geloofwaardigheid zouden kunnen herstellen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

#### **2. Over de rechtspleging**

Op 20 december 2017 dient de verwerende partij een aanvullende nota in met “COI Focus Afghanistan – corruptie en documentenfraude van 21 november 2017 (update)”.

#### **3. Over de gegrondheid van het beroep**

3.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar broer, de heer Y. T. Zij roept geen eigen motieven in.

Voorts is het verzoekschrift van de verzoekende partij gelijkaardig aan het verzoekschrift dat haar broer tegen zijn beslissing ingediend heeft. Ook wijst de verzoekende partij op het geheugenprobleem en het gegeven dat haar broer niet naar school gegaan is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 197 429 van 4 januari 2018 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van de broer van de verzoekende partij, meneer Y. T., verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), en van “het beginsel van behoorlijk bestuur”. De verzoekende partij is tevens van mening dat de bestreden beslissing niet voldoet aan “de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen”.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het Verdrag van Genève, en van “het beginsel van behoorlijk bestuur”.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

##### **3.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:**

“III.2. Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geoordeeld tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

III.3. Dat de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn.

Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vorm vereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989).

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van

al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993,43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991,737; dr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988 ) 1990-91, nr. 215/3, 16 ) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is ( RvSt., A.S.B.L. Environment et Patrimoine écusinoir,

nr. 44.847, dd. 9 november 1993; RvSt., NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat, ( bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damlot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt ( BOSSUYT, M., " De vluchtelingendefinitie uit het Verdrag van Genève" in Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7., Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 29).

III.4. Er dient te worden vastgesteld dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er alle geloof kan worden gehecht aan de beweerde leeftijd van mijn verzoeker en zijn broer. Immers, de beslissing die hem werd betekend door de Dienst Voogdij op 19 oktober stelt dat hij zeker ouder dan 18 jaar is, waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is. Het CGVS stelt dat zijn leeftijd bij aankomst van 17 jaar na medisch onderzoek niet aannemelijk blijkt te zijn. Het CGVS vergeet echter dat hij een rechtsgeldige taskara die niet val valsheid beticht wordt. Men stelt algemeen dat er veel valse stukken in omloop zijn. Dergelijke generaliteit kan echter niet overtuigen. Minstens moet men aanduiden specifiek wat men vals vaststelt aan het voorgelegde document. De Internationale Conventie voor de rechten van het kind moet op hen worden toegepast.

Er kon voorts worden vastgesteld dat er alle geloof kan worden gehecht aan hun beweerde herkomst uit Farah in Afghanistan. Zij hebben het geloofwaardig gemaakt in de regio Anar Dara of elders in Afghanistan te hebben gewoond. Men mag niet vergeten dat mijn verzoeker ernstige geheugenproblemen heeft en bovendien nooit naar school is geweest en analfabeet is. Zo is het dan niet te verwonderen dat hij op schoolse kennis ondermaats scoort. Hij is de Afgaanse kalender geenszins machtig. Gevraagd naar de namen van de Afgaanse maanden, is het bestaan van dergelijke kalender hem onbekend. Alleszins kent hij geen enkele maand van die kalender. Hij zegt dat de mensen van Farah daar niet vertrouwd mee zijn, wat kan overtuigen. Hij is al enigszins vertrouwd met de westerse kalender: hij noemt de maanden april, augustus en oktober (CGVS, p.6) omdat hij op het moment van het interview bijna 2 jaar in België is en hier wel cursussen heeft doorlopen...

Verder kon het CGVS vaststellen dat hij geregeld woorden gebruikt die veeleer Farsi zijn, een taal die niet in Afghanistan gesproken wordt (CGVS, p.3, 4, 16, 19). Mijn verzoeker argumenteert dat hij veel contact heeft met Iraniërs in het opvangcentrum ("we waren twee jaar Iraniërs") maar dat hij zijn "Dari niet vergeten is" (CGVS, p.4). Ook zijn broer gebruikt meermaals Farsi woorden (CGVS, 15/24091, p.9). Aldus blijkt het ene moment dat hij op anderhalf uur van het districtscentrum woonde (CGVS, p.9, 10), waarna hij dit even later corrigeert en stelt dat hij van het districtscentrum zelf afkomstig is (CGVS, p. 11, 16). Hij beweert ook meermaals dat Anar Dara een "dorp" is in het district Farah (CGVS, p.11, 19) en hij verklaart zelfs dat Farah het "districtscentrum" van Anar Dara is (CGVS, p.20). Parcham (hij bedoelde wellicht Pur thaman) dat hij even voordien nog een district noemde (CGVS, p.7), wordt even later een "dorp" (CGVS, p.11,20). Dit illustreert zijn verwardheid maar tegelijkertijd dat de dorpen en districten in de buurt, zoals Bala Buluk, Pusht Rod, Qala Kah, etc. hem bekend zijn.

Mijn verzoeker legt inderdaad inconsistente verklaringen af over de munteenheid die in Afghanistan en in Farah gebruikt wordt. Eerst heeft hij het over de rupee. Vervolgens ontkent hij rupee te hebben gezegd en verklaart u dat men daar de afghani gebruikt. Als het CGVS opmerkt dat hij het toch zeer duidelijk over de rupee had, beweert hij plots dat de "rupee afghani" daar de betaalmunt is (CGVS, p.14). Gevraagd naar de prijs van een product dat zijn vader verkocht, zegt hij dat hij niets weet over prijzen (CGVS, p.15). Hij kent geen munststukken

of de waarde. Nog andere verklaringen over alledaagse zaken nemen de twijfel weg van hun beweerde herkomst. Mijn verzoeker verklaart bijvoorbeeld dat zij drie of vier landbouwers in dienst hadden. Hun namen is hij evenwel vergeten (CGVS, p.15) door zijn geheugenproblemen.

Verder dient te worden vastgesteld dat zijn kennis van de politieke situatie in zijn beweerde regio en land van herkomst kan overtuigen. De naam Gulbuddin Hekmatyar (de leider van de groepering Hezb-

islami), zegt hem helemaal niets (CGVS, p.18). Mijn verzoeker, die zelf van Tadzjiekse origine beweert is, kan duiden wie de Tadzjiekse volksheld Ahmad Shah Massoud (CGVS, p.18). Gevraagd naar de naam van de gouverneur van Farah noemen zij beiden Asif Nang. Als het CGVS hem uitnodigt om dan zelf enkele namen te noemen van commandanten of politici in de regio, noemt hij drie namen. De situatie in Anar Dara wordt algemeen als volatiel beschouwd, Hij verklaart dat er een clash was tussen de Tallban en Daesh (CGVS, p.16). Zijn broer heeft weet van een aanval tegen het district (CGVS, 15/24091, p.13) één in Qale Pain en één ergens op de weg naar Farah, maar kent verder ook geen details (CGVS, 15/24091, p.12, 13).

Voorts argumenteren mijn verzoeker en zijn broer geregeld dat hij mentale problemen heeft en een slecht geheugen heeft. Mijn verzoeker verklaart dat dit te wijten is aan een verkeersongeluk en legt ook daarover geloofwaardige verklaringen af. Hij kan in het geheel niet zeggen waar en wanneer dit ongeluk zou zijn gebeurd en u weet niets te vertellen over de omstandigheden waarin het voertuig waarin u zat zou zijn verongelukt (CGVS, p. II 5). Het is geloofwaardig en gestaafd door medische dat hij weinig tot niets weet over een ongeluk waarvan hij tot op heden de gevolgen draagt. Ook uw broer heeft er geen info over. Hij weet zelfs niet of er een ander voertuig bij de aanrijding betrokken was, noch kan hij zeggen of uw moeder ook in de wagen zat (CGVS, 15/24091, p.3).

Gezien al deze vaststellingen, maakt hij het niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingen rechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/2, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

En

"III.2 Ten onrechte stelt men het CGVS dat er geen subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

Dat het rapport van het UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 stelt vooreerst duidelijk dat er algemeen probleem is in Afghanistan, dat recht geeft op subsidiaire bescherming (p. 9) :

"Afghans who seek international protection in Member States of the European Union (EU) and who are found not to be refugees under the 1951 Convention may qualify for subsidiary protection under Article 15 of EU Directive 2011/95/EU (Qualification Directive), if there are substantial grounds for believing that they would face a real risk of serious harm in Afghanistan. 14 In light of the available evidence presented in Section 11. C of these Guidelines, applicants may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(a) or Article 15(b) on the grounds that they would face a real risk of the relevant forms of serious harm (death penalty<sup>15</sup> or execution; or torture or inhuman or degrading treatment or punishment) either at the hands of the State or its agents, or at the hands of AGEs.<sup>16</sup> Equally, in light of the fact that Afghanistan continues to be affected by a non- international armed conflict and in light of the evidence presented in Section II.B, 11. C, II.D and II.E of these Guidelines, applicants originating from or previously residing in conflict-affected areas may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(c) on the grounds that they would face a serious and individual threat to their life or person by reason of indiscriminate violence. "

Daarnaast heeft de CGVS geenszins rekening gehouden met het profiel van mijn verzoeker bij de beoordeling van het risico. Dat men enkel kijkt naar het geografisch risico, maar "vergeet" dat ook door zijn persoonlijke situatie hij gevaar loopt. In het rapport UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 staat duidelijk (p. 33) :

"AGEs are reported to systematically target civilians who are associated with, or who are perceived to be supporting the Afghan Government and the international community in Afghanistan, including the IMF and international humanitarian and development actors.<sup>170</sup> As noted above, in 2012 this campaign of systematic targeting intensified, with UNAMA documenting the deaths of 698 civilians and the wounding of 379 others in incidents of targeted killings or attempted targeted killings.<sup>171</sup> The first six months of 2013 saw a further 29 increase in civilian casualties as a result of such attacks compared to the same period in 2012, with 312 civilians killed and 131 injured. <sup>172</sup> Among the primary targets of such attacks are national and local political leaders, government officials, teachers and other civil servants. off-duty police officers, tribal elders, religious leaders, women in the public sphere, civilians accused of spying for pro-government forces. human rights activists, humanitarian and development workers. construction workers. and persons supporting the peace process. <sup>173</sup> On 2 May 2012, the Taliban announced that their "Al-Feroo" Spring offensive would specifically aim to kill civilian targets, including high ranking government officials, Members of Parliament, High Peace Council members, contractors and "all those people who work against the Mujahideen".<sup>174</sup> As in 2012, the Taliban announcement of its 2013 spring

offensive warned that civilians associated with President Karzai's government or its international allies would be at risk of attack.<sup>175</sup> Apart from targeted killings, AGEs are also reported to use threats, intimidation and abductions to intimidate communities and individuals and thus extend their influence and control, targeting those who challenge their authority and ideas"

Dit dekt volledig het profiel van mijn verzoeker. Mijn verzoeker en zijn broer kenden problemen met hun stiefbroers. Zij vielen hen lastig en sloegen hen. Hij meent dat zij misschien banden hadden met de Taliban. Op een dag werd zijn vader door de Taliban aangesproken. Zijn vader moest hem en M(...) met de Taliban laten meestrijden. Zij zijn ook nog eens naar de winkel van zijn vader gekomen. Zij eisten opnieuw dat hij en zijn broer zich bij de Taliban zouden aansluiten. Vervolgens zijn ze ook naar hun huis gekomen. Mijn verzoeker en M(...) verstopten zich in de oven. Er zijn dus voldoende rapporten die aantonen dat de streek, waar mijn verzoeker afkomstig is, gevaarlijk is, alsook dat zijn profiel hem gevaarlijk maakt.

Dat het CGVS niet eens de moeite getroost om één en ander te verifiëren."

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. De verzoekende partij preciseert niet hoe artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, dat de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft, in casu zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

Waar de verzoekende partij de schending van "het beginsel van behoorlijk bestuur" aanvoert, laat zij na te preciseren op welk beginsel zij doelt. Deze schending wordt evenmin dienstig aangevoerd.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De

*afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.*

### **3.5. Aangaande de vluchtelingenstatus**

*De verzoekende partij verklaart dat zij en haar broer M. niet naar hun land van herkomst terug kunnen keren omwille van problemen met hun stiefbroers, die mogelijks banden hebben met de taliban. Op een dag zou haar vader door de taliban zijn opgedragen om de verzoekende partij en haar broer met hen te laten meestrijden. Tien dagen later zouden de taliban naar de winkel van verzoekers vader zijn gekomen om opnieuw te eisen dat de verzoekende partij en haar broer zich bij hen zouden aansluiten. Twee dagen later zouden de taliban naar het huis van de verzoekende partij zijn gekomen. Toen zij zag dat de taliban aanklopten, zou de moeder van de verzoekende partij haar en haar broer hebben verstopt in de tandoor. De volgende dag zouden de verzoekende partij en haar broer rond de middag zijn gevlucht.*

*De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van de verzoekende partij.*

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij en haar broer niet geloofwaardig hebben gemaakt dat zij voorafgaand aan hun komst naar België in het district Anar Dara van de provincie Farah of elders in Afghanistan hebben gewoond.*

*Zowel bij de verzoekende partij als haar broer werd een opmerkelijk gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender vastgesteld. De verzoekende partij bleek niet in staat om maanden van de Afghaanse kalender op te noemen, noch om aan te geven in welk jaar zij Afghanistan zou hebben verlaten. Gevraagd naar maanden van de Afghaanse kalender, noemde zij in plaats daarvan enkele maanden van de westerse kalender (stuk 4, gehoorverslag, p. 6, 7). Dat de verzoekende partij na nauwelijks twee jaar in België enigszins vertrouwd is geraakt met de westerse kalender maar geen enkele notie heeft van de kalender die wordt gebruikt in Afghanistan, het land waar zij zou zijn geboren en tot haar komst naar België altijd zou hebben verbleven, acht de Raad niet aannemelijk. De algemene bewering dat de mensen in Farah de kalender niet zouden kennen door de oorlog wordt door haar niet gestaafd en kan evenmin overtuigen. Verzoekers broer werd gevraagd de zomermaanden op te noemen en antwoordde: "Bahar, hamal, saur.". Bahar blijkt evenwel geen maand van de Afghaanse kalender te zijn en hamal en saur blijken lentemaanden te zijn (zie stuk 13, Landeninformatie, Afghaanse kalender). Hij was tevens niet in staat om een coherent en volledig overzicht te geven van de opeenvolgende maanden van de Afghaanse kalender (stuk 13, Landeninformatie, gehoorverslag broer, p. 5, 6).*

*Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geregeld woorden in het Farsi gebruikte tijdens haar gehoor (stuk 4, gehoorverslag, p. 3, 4, 14, 16, 19). Voorts gaf de advocate van haar broer aan dat de communicatie beter verliep met de Iraanse tolk die aanwezig was tijdens de consultatie op haar kantoor (stuk 13, Landeninformatie, gehoorverslag broer, p. 16). Het gegeven dat de verzoekende partij en haar broer in België veel contact zouden hebben gehad met Iraniërs in het opvangcentrum kan niet verklaren waarom zij voor bepaalde woorden uit het Dari, zijnde hun moedertaal, het Farsi gebruiken. Zij tonen niet aan dat deze contacten dermate intensief waren of veelvuldig plaats hadden dat hun beheersing van de moedertaal, en de taal die zij onder elkaar spraken, er negatief door beïnvloed werd.*

Verder is gebleken dat de verzoekende partij de Afghaanse termen voor begrippen als 'dorp', 'stad', 'district' en 'provincie' niet op consequente en correcte wijze weet te gebruiken. Zo gebruikt zij ter aanduiding van haar dorp van herkomst wisselend de naam Anar Dara, wat tevens de naam is van het district waarin het gelegen zou zijn, en de naam Qale Pain (stuk 4, gehoorverslag, p. 9, 11, 19, 20). Zij beweert tevens tegelijk dat haar dorp samenvalt met het districtscentrum én op anderhalf uur rijden met de auto van dit districtscentrum verwijderd is (ibidem, p. 9, 10, 16). Zij beweert ook meermaals dat Anar Dara een dorp is gelegen in een district waarvan Farah het centrum is (ibidem, p. 16, 20). Met "Parcham" bedoelt de verzoekende partij wellicht Pur Chaman, een ander district van de provincie Farah. Hoewel zij dit aanvankelijk correct als een district aanduidt, blijkt uit latere verklaringen dat zij dit als een dorp beschouwt (ibidem, p. 7, 11, 20). Ook meerdere andere districten van Farah worden door de verzoekende partij "kleine dorpen" genoemd (ibidem, p. 20). Het is niet aannemelijk dat een jongvolwassen man die zijn hele leven in Afghanistan zou hebben gewoond niet in staat is om basisbegrippen als 'dorp', 'district' en 'provincie' van elkaar te onderscheiden.

Het is evenmin aannemelijk dat de verzoekende partij en haar broer, die de zonen van een winkelier zouden zijn, niet vertrouwd blijken te zijn met de afghani, de Afghaanse munt. Gevraagd naar de prijzen van zaken die door haar vader werden verkocht, drukt de verzoekende partij de prijs van aardappelen uit in roepie. Na herhaaldelijk te zijn gevraagd dit bedrag om te rekenen naar afghani, vraagt de verzoekende partij zich plots af wat 'roepie' is en laat zij uitschijnen enkel de term afghani te kennen. Geconfronteerd met het feit dat zij zo-even zelf de term 'roepie' in de mond nam, beweert de verzoekende partij dat prijzen worden aangeduid in "rupee afghani" en bevestigt zij dat dit de munt is die in haar regio van herkomst wordt gebruikt (stuk 4, gehoorverslag, p. 14). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat de munteenheid van Afghanistan de afghani is (stuk 13, Landeninformatie, Wikipedia-lemma 'Afghan afghani'). Aldus ontstaat het vermoeden dat de verzoekende partij haar foutieve aanduiding van de Afghaanse munt trachtte te maskeren door een hybride term te fabriceren. Verzoekers broer stelde dan weer dat er muntstukken van 50 afghani bestaan maar niet van 2 of 5 afghani, daar waar uit voormelde informatie blijkt dat 50 afghani een briefje is en er wel degelijk muntstukken bestaan met waarden van 2 en 5 afghani (stuk 13, Landeninformatie, gehoorverslag broer, p. 9).

De verzoekende partij betoogt dat zij over alledaagse zaken verklaringen heeft afgelegd die de twijfel aangaande haar beweerde herkomst zouden wegnemen. Zo wijst zij op haar verklaring dat er door haar vader drie of vier landbouwers werden tewerkgesteld op de gronden van haar familie. Echter, zoals zij zelf ook aangeeft, kon zij zich hun namen niet meer herinneren. Bovendien verklaarde haar broer dat er slechts één landbouwer op hun gronden werkte en gebruikte hij de oppervlaktemaat "donk", die niet kon worden teruggevonden als een in Afghanistan gebruikelijke oppervlaktemaat (stuk 13, Landeninformatie, gehoorverslag broer, p. 11, 12 en Wikipedia-lemma 'Afghan units of measurement').

In de bestreden beslissing wordt verder gewezen op volgende tekortkomingen in de verklaringen van de verzoekende partij en haar broer:

"Verder kan worden gewezen op jullie zeer beperkte geografische kennis van de regio waar jullie altijd zouden hebben gewoond. Gevraagd naar dorpen in de nabije omgeving van Qale Pain, kan u er niet meer dan vijf noemen (CGVS, p.9). Namen van dorpen die iets verderop gelegen zijn, kent u ook niet. U kan zich slechts "Jikak" herinneren (CGVS, p.9). Hoewel u en uw broer lijken aan te geven dat jullie in het districtscentrum woonachtig waren, weten u (CGVS, p.16) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.8) niet dat de rivier die door deze stad stroomt de Haroon is. Dorpen die iets ten noorden van het districtscentrum Anar Dara liggen, kent uw broer niet. Van [Zor Abad] heeft hij nog nooit gehoord en Karaiz Mullah Haidar situeert hij verkeerdelijk ten zuidwesten van het districtscentrum (CGVS, 15/24091, p.14). Verder lijkt u niet te weten dat Shindand een district van Herat is dat in het noordoosten aan Anar Dara grenst (CGVS, p.7). Uw broer noemt Shindand zelfs een provincie (CGVS, 15/24091, p.5). U (CGVS, p.8) en M(...) (CGVS, 15/24091, p.5) zeggen al van Adraskan gehoord te hebben maar weten niet dat dit ook een district is van de provincie Herat. Dit is opmerkelijk, daar Adraskan toch een grens van ongeveer tachtig kilometer deelt met Anar Dara. Verder hebben u (CGVS, p.7) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.5) nog nooit gehoord van het iets verderop gelegen district Ghoryan en is ook de provincie Ghor, die nochtans aan de provincie Farah grenst, u (CGVS, p.8) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.5) onbekend. Of men via een ander district van de provincie dient te reizen om naar de hoofdstad Farah te gaan, weet u ook niet (CGVS, p.7). U verklaart verder dat de provincie Nimroz naast Farah gelegen is maar kent de naam van de hoofdstad van deze provincie niet (CGVS, p.8). Hoewel Anar Dara aan Iran grenst, verklaart uw broer geen idee te hebben waar zich een grensovergang

bevindt (CGVS, 15/24091, p.13). Dergelijk gebrek aan geografische kennis is zeer merkwaardig voor personen die hun leven lang in deze regio zouden hebben gewoond.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio en land van herkomst evenmin kan overtuigen. De naam Gulbuddin Hekmatyar (de leider van de groepering Hezb-i Islami), zegt u helemaal niets (CGVS, p.18). U, die zelf van Tadzjiekse origine beweert te zijn, kan nauwelijks duiden wie de Tadzjiekse volksheld Ahmad Shah Massoud (die u overigens "Ashah Massoud" noemt) was (CGVS, p.18). Zelf kan u geen van de nationaal bekende krijgsheren van Afghanistan noemen (CGVS, p.18). Gevraagd naar de naam van de gouverneur van Farah noemen jullie beiden Asif Nang. Echter, u (CGVS, p.18) noch uw broer (CGVS, 15/24091, p.14) kennen een van de voorgaande gouverneurs van deze provincie, hoewel de info aantoont dat Asif Nang pas op 22 januari 2015 of luttele maanden voor jullie beweerde vertrek aantrad. Dat jullie bijvoorbeeld Khpalwak, gouverneur van april 2012 tot december 2014, niet kunnen noemen, wijst er op dat jullie beperkte kennis ook nog eens is ingestudeerd. Eveneens opvallend is dat uw broer enkel de naam van de meest recente districtsgouverneur kent (CGVS, p.14). Ook hieruit blijkt weinig affiniteit met de regio waar hij beweert vandaan te komen. Als het CGVS u uitnodigt om dan zelf enkele namen te noemen van commandanten of politici in de regio, noemt u drie namen. Echter, gevraagd naar meer informatie over één van deze mensen, blijkt u er verder niets over te weten (CGVS, p.18). Dergelijke fragmentarische en bijzonder oppervlakkige kennis is eerder ongewoon voor een volwassen persoon die uit Afghanistan beweert afkomstig te zijn.

Ook over de algemene situatie in jullie regio van herkomst blijken jullie weinig te kunnen vertellen. Hoewel de situatie in Anar Dara algemeen als volatiel wordt beschouwd, blijft u bijzonder vaag over incidenten die er zouden zijn geweest. U verklaart dat er een clash was tussen de Taliban en Daesh maar heeft daar verder niet de minste informatie over (CGVS, p.16). Uw broer heeft weet van een aanval tegen het district (CGVS, 15/24091, p.13) en twee explosies, één in Qale Pain en één ergens op de weg naar Farah, maar kent verder ook geen details (CGVS, 15/24091, p.12, 13). In tegenstelling tot u herinnert hij zich overigens geen gevecht tussen de Taliban en Daesh (CGVS, 15/24091, p.13). Ook van luchtbombardementen heeft uw broer geen weet (CGVS, 15/24091, p.13), terwijl de aanwezige informatie aantoont dat bij dergelijke air raids eind mei 2015 strijders van de Taliban en Daesh om het leven kwamen. Gezien jullie op 13 september 2015 in België aankwamen en uw broer toen verklaarde dat jullie drie maanden onderweg waren geweest (fiche NBMV van 16 september 2015), mag worden verondersteld dat jullie in mei 2015 nog in jullie land van herkomst verbleven.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel Afghaans radio- of televisiekanaal bij naam kent (CGVS, p.17). U (CGVS, p.16, 17) en uw broer (CGVS, 15/24091, p.6) beweren dat jullie geen toegang tot de media hadden en zelfs geen radiotoestel hadden. Dit is weinig geloofwaardig, te meer M(...) over een Facebookprofiel blijkt te beschikken, daar tal van boeken en media "likt" en nu dus wel blijkt geeft van interesse in wat rond hem gebeurt."

De verzoekende partij onderneemt geen enkele poging om bovenstaande pertinente vaststellingen in concreto te weerleggen. Zij beperkt zich slechts tot een selectieve herneming van bepaalde van deze vaststellingen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Wat betreft het argument dat de verzoekende partij nooit naar school is geweest en analfabeet is, is de Raad van oordeel dat dit het vastgestelde gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender en munteenheid, alsook van de geografie, de politieke situatie en de veiligheidssituatie in haar voorgehouden regio van herkomst, niet kan verschonen of verklaren. Zelfs van een ongeschoold en ongeletterd persoon kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het gegeven dat de verzoekende partij ongeletterd is en niet in de gelegenheid was om schoolse kennis op te doen, kan haar gebrekkige kennis betreffende haar directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Zij toont bovendien niet aan dat laaggeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is haar eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat de verzoekende partij kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van de verzoekende partij kan dan ook verwacht worden dat zij bekend is met de Afghaanse tijdrekening en munt – kennis die noodzakelijk is om in de Afghaanse samenleving te functioneren – en dat zij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over de geografische, politieke en veiligheidssituatie in haar voorgehouden land en regio van herkomst – zijnde haar onmiddellijke leefwereld –, wat niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke of geografische kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Waar de verzoekende partij wijst op haar mentale problemen en het feit dat zij ten gevolge van een verkeersongeluk over een slecht geheugen zou beschikken, wijst de Raad erop dat dienaangaand in de bestreden beslissing het volgende wordt gesteld:

*“Echter, u beweert dat dit te wijten is aan een verkeersongeluk maar legt ook daarover vage en ongeloofwaardige verklaringen af. U kan in het geheel niet zeggen waar en wanneer dit ongeluk zou zijn gebeurd en u weet niets te vertellen over de omstandigheden waarin het voertuig waarin u zat zou zijn verongelukt (CGVS, p.4, 5). Het is niet geloofwaardig dat u weinig tot niets weet over een ongeluk waarvan u tot op heden de gevolgen zou dragen. Ook uw broer heeft er geen info over. Hij weet zelfs niet of er een ander voertuig bij de aanrijding betrokken was, noch kan hij zeggen of uw moeder ook in de wagen zat (CGVS, 15/24091, p.3). Gezien jullie geen geloofwaardige verklaringen afleggen over dit incident, kan het CGVS ook geen geloof hechten aan uw verklaring als zou u ten gevolge dit ongeluk mentale problemen hebben.”.*

*In zoverre de verzoekende partij meent dat de door haar neergelegde medische documenten haar geheugenproblemen staven, merkt de Raad op dat zich onder deze documenten geen psychologisch verslag bevindt. Zij tonen slechts aan dat de verzoekende partij op 26 mei 2017 een arts heeft geraadpleegd met klachten in verband met slaapproblemen, angsten en vergeetachtigheid die kaderen binnen een PTSD-problematiek als gevolg van traumatische ervaringen in het verleden. Het bestaan van deze klachten wordt echter door de arts niet bevestigd aan de hand van klinische vaststellingen, laat staan dat deze arts de omstandigheden waarin de verzoekende partij beweert haar mentale problemen te hebben opgelopen zou kunnen bevestigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat ze vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Gelet op het vastgestelde gebrek aan informatie in hoofde van de verzoekende partij en haar broer met betrekking tot het verkeersongeluk waarbij de verzoekende partij betrokken zou zijn geweest, kan geen geloof worden gehecht aan de bewering dat de verzoekende partij ten gevolge van dit ongeluk met mentale problemen kampt. Bijgevolg hebben documenten die ter staving daarvan worden aangebracht geen bewijswaarde. Voorts formuleerde de verzoekende partij noch de raadsman die haar bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid.*

*Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet de waarheid vertelde over haar werkelijke verblijfplaats(en) voor haar komst naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees die zij mogelijk koestert.*

*Wat betreft de door de verzoekende partij voorgehouden asielmotieven, wijst de Raad erop dat daaraan geen geloof kan worden gehecht op basis van volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:*

*“(…) Zo kan bijvoorbeeld worden opgemerkt dat u en uw broer beweren dat jullie door de Taliban gevisieerd werden. Dit is in tegenstrijd met uw verklaringen d.d. 16 september 2015 bij de DVZ, toen u nog verklaarde dat u door Daesh gezocht werd. Van problemen met uw stiefbroers, die u volgens uw huidige verklaringen dreigen te vermoorden, was toen nog geen enkele sprake (fiche NBMV). Voorts verklaarde u tijdens een later gehoor (op 25 maart 2016) dat de Taliban uw vader aanspraken in de moskee en dat hij u en uw broer vervolgens wegstuurde. Van een tweede bezoek in zijn winkel en een derde bezoek toen de Taliban naar jullie huis zouden zijn gekomen, sprak u al evenmin. Evenmin verklaarde u daar dat u en uw broer zich in de tandoor dienden te verstoppen (vragenlijst, vraag 3.5). Ook uw broer M(…) zei niets over de komst van de Taliban naar jullie huis (vragenlijst, vraag 3.5).*

*Deze vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier van de verzoekende partij respectievelijk dat van haar broer, worden in het verzoekschrift ongemoeid gelaten en blijven derhalve overeind.*

*Tot slot dient in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde leeftijd van de verzoekende partij en haar broer M. Waar de verzoekende partij op de dag van haar registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 september 2015 beweerde bijna zeventien jaar oud te zijn, blijkt uit de resultaten van het leeftijdsonderzoek dat op 2 oktober 2015 plaatshad dat zij op die datum een leeftijd had van zeker ouder dan achttien jaar, waarbij 21,3 jaar als minimumleeftijd kon worden vastgesteld (stuk 15, beslissing Dienst Voogdij van 12 oktober 2015). Ook in het geval van haar broer M., die beweerde zestien jaar oud te zijn, is uit medisch onderzoek gebleken dat hij eveneens minstens 21,3 jaar oud was op 1 oktober 2015 (zie administratief dossier in zaak met rolnummer 207 864, stuk 12, beslissing Dienst Voogdij van 12 januari 2016). In zoverre de verzoekende partij voormelde vaststelling met betrekking tot haar leeftijd in het verzoekschrift nog wenst aan te vechten, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. De verzoekende partij had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de zestig dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Waar zij aanvoert dat zij een rechtsgeldige taskara heeft voorgelegd, merkt de Raad op dat dit document, waarvan een fotokopie werd opgenomen in het administratief dossier, niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, waardoor niet kan worden nagegaan welke leeftijd zij volgens haar taskara heeft. Bovendien dient gewezen te worden op informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. In het licht van deze objectieve informatie is de bewijswaarde van verzoekers taskara hoe dan ook bijzonder relatief en volstaat zij op zich niet om afbreuk te doen aan de objectieve resultaten van het leeftijdsonderzoek. De vaststelling dat de verzoekende partij en haar broer de asieliinstanties hebben willen misleiden door zich onterecht als minderjarigen voor te doen, ondermijnt hun algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.*

*Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij derhalve niet het voordeel van de twijfel kan worden gegund.*

*In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.*

### **3.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus**

*Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:*

*“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

*Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:*

- “a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

*In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*Nog daargelaten dat hoger is gebleken dat de verzoekende partij haar beweerde problemen met haar stiefbroers of de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt, volstaat het aanhalen van algemene informatie van UNHCR waaruit blijkt dat Afghaanse burgers die verdacht worden van steun aan de Afghaanse overheid een risicoprofiel hebben niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.*

*In het licht van de vraag of een verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldsituatie dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.*

*Zij maakt echter niet aannemelijk dat zij voorafgaand aan haar komst naar België in het district Anar Dara gelegen in de provincie Farah heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.*

*Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.*

*De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b en c van de Vreemdelingenwet.*

*De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.*

*3.7. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.*

*3.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.”*

*3.2. De verzoekende partij voert geen eigen argumenten aan waarom zij wel voorafgaand aan haar komst naar België in het district Anar Dara van de provincie Farah of elders in Afghanistan heeft*

gewoond. Dienvolgens kan ook in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

3.3. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS